

Christophe Gremiot

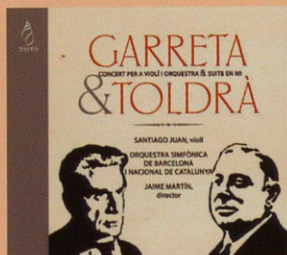
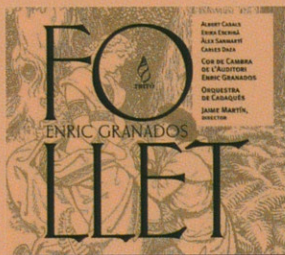
**ORQUESTRA DE CADAQUÉS
DMITRY MASLEEV, PIANO
DAVID ROBERTSON, DIRECTOR**

DIJOURS, 21 DE MARÇ DE 2019

**PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
BARCELONA**

Compromesos amb el patrimoni musical català

Consulta el nostre catàleg:
www.trito.cat

PROGRAMA

CICLE BCN CLÀSSICS

Palau de la Música Catalana

Dijous 21 de març de 2019, 20h

1a part

NÚRIA GIMÉNEZ-COMAS (1980)

Ad limine caelum (Vers el llindar del cel). Estrena. (8 min aprox.)

Obra encarregada per l'Orquestra de Cadaqués amb l'ajut de la Fundació SGAE

PIOTR ILITX TXAIKOVSKI (1770-1827)

Concert per a piano núm. 1 en Si bemoll menor, op. 23 (34 min aprox.)

- I. Allegro non troppo e molto maestoso - Allegro con spirito
- II. Andantino semplice - Prestissimo
- III. Allegro con fuoco

Pausa (20 min)

2a part

ANTONÍN DVOŘÁK (1841-1904)

Simfonia núm. 7 en Re menor, op. 70 (37 min aprox.)

- I. Allegro maestoso
- II. Poco Adagio
- III. Scherzo (Vivace)
- IV. Finale (Allegro)

CUINA OBERTA tots els dies de 13h a 1h

RESTAURANT OFICIAL DEL
BCNCLASSICS

VINE A SOPAR AMB LA TEVA ENTRADA DEL

CONCERT I ET CONVIDEM A UNA COPA DE CAVA

@7Portes

Passeig Isabel II, 14
08003 Barcelona

www.7portes.com

reserves@7portes.com
Tlf. 93 319 30 33

BIOGRAFIES

Studio Ansermet

NÚRIA GIMÉNEZ-COMAS, COMPOSITORA

Comença els estudis musicals amb el piano fent els estudis superiors amb els professors Víctor Cordero i Margarita Serrat. Posteriorment, després de fer estudis de contrapunt, harmonia i fuga al conservatori de Badalona (amb compositors com Alejandro Civilotti) entra a l'Esmuc per estudiar composició. Treballa amb el compositor Christophe Havel, amb qui també descobreix el món de la música electroacústica aprofundint en la noció de timbre. Més tard, amb Mauricio Sotelo, farà el projecte final tractant la relació entre la música i les matemàtiques. També fa un any d'intercanvi al Conservatori de Ginebra on treballa amb els compositors Michael Jarrell i la composició electroacústica amb Luís Naón. Allà pot aprofundir amb el treball de l'harmonia i l'orquestració així com en les eines de l'electrònica en temps real. Dins el marc de seminaris de l'Esmuc ha pogut assistir a classes de compositors com Helmut Lachenmann, Michel Levinas i d'altres. Ha treballat amb intèrprets com Harry Sparnaay i Jean-Pierre Dupuy, el Cor de la Catedral de Barcelona, l'Ensemble

BCN216, George-Elies Octors, el trio del Klagforum de Viena, l'Ensemble Surplus, Brussels Philharmonic entre altres. Ha estat premiada a concursos com el II Concurs Internacional de Composició Musical "Eulalio Ferrer" de Mèxic, Concours de Composició Coral de la EACC (European Association for Choral Conductors), Concurs Internacional de Composició per a instrument y dispositiu electrònic de Bourges. Ha rebut el Premi Colegio de España-INAEM 2012, el 1r premi del III Concurs Edison-Denisov. Ha seguit els estudis realitzant el Master en Composició Mixta a la Haute Ecole de Musique de Ginebra on ha tingut l'ocasió de treballar amb l'Ensemble Contrechamps i la Orquestra de Cambra de Ginebra (OCG).

Molt interessada en la música mixta ha realitzat el Coursus 1 per a compositors a l'IRCAM amb el suport de les beques de les Fundacions suïsses Barbour i Nicati de Luzé i el Coursus 2, que realitza gràcies a la beca de postgrau de Cajamadrid. En el marc d'aquest últim ha realitzat un projecte sobre el tema de les escenes sonores per a quartet de corda i electrònica que ha estat estrenat pel Quartet Diotima en el marc d'una col·laboració amb Voix Nouvelles de Royaumont utilitzant el nou sistema d'espacialització sonora en 3D ambisonics.

Realitza diversos projectes col·laboratius amb artistes com el video-artista canadenc Dan Browne. Actualment realitza un projecte de "Monodrama-poètic" amb l'escriptora i poetessa Laure Gauthier. Ha treballat amb altres artistes com el reconegut actor Lambert Wilson.

Ha rebut encàrrecs d'ensembles com Proxima Centauri, Espai Sonor, Geneva Camerata, BCN216 amb les ajudes de

l'INAEM i del Ministeri de Cultura Francès recolzant alguns d'aquests encàrrecs i d'institucions com Radio France, Grame i Ircam.

Dona Master-class i conferències sobre la seva música i recerques, així com sobre la música mixta a diferents institucions de França i Suïssa, com a l'Institut Cervantes (Bordeus), per als alumnes del Coursus de l'Ircam, al ICST del ZHdK de Zurich entre altres.

Joan Tomàs

ORQUESTRA DE CADAQUÉS

Es va formar el 1988 a partir d'un grup de joves músics espanyols i d'altres països d'Europa que tenien uns objectius clars com a formació orquestral: treballar de prop amb els compositors contemporanis vius, recuperar un llegat de música catalana i espanyola que havia estat injustament oblidada i impulsar la carrera de solistes, compositors i directors emergents.

El 1992 va impulsar el Concurs Internacional de Direcció d'Orquestra que, amb el suport d'altres orquestres simfòniques, obre les portes del mercat professional a joves directors de tot el món. Pablo González, Gianandrea Noseda, Vasily Petrenko, Andrew Gourley, Michal Nesterowicz o Lorenzo Viotti han estat alguns dels directors guanyadors que avui ocupen un lloc destacat en orquestres de renom.

Per tal de promoure i difondre la música contemporània, va crear l'Ensemble Orquestra de Cadaqués i la figura del compositor resident.

Gianandrea Noseda és, des de 1998, el director titular de l'Orquestra de Cadaqués, i Jaime Martín, un dels músics fundadors de l'orquestra i primer flauta al llarg de vint anys, ocupa des de 2011 el càrrec de director principal. Llorenç Caballero n'és el director artístic.

Compta amb desenes d'enregistraments editats per Tritó i Philips, i ha creat la col·lecció de música clàssica per a nens "La corxera juganera".

En 30 anys de trajectòria ha realitzat gires per Europa, el sud-est asiàtic, els Estats Units i el Japó, i ha participat al Festival de Santo Domingo. Des de la seva fundació ha treballat amb grans directors, entre els quals els mítics Sir Neville Marriner i Gennady Rozhdestvensky, així com Philippe Entremont, Christian Zacharias, Vasily Petrenko, Pablo González, Alberto Zedda, Michal Nesterowicz, Gianandrea Noseda i Jaime Martín.

El 2016, en col·laboració amb Ibermúsica i Tritó, va posar en marxa el Cicle BCN Clàssics al Palau de la Música de Barcelona.

Gràcies a aquesta capacitat per transmetre el repertori al més alt nivell ha aconseguit ser l'orquestra simfònica espanyola amb més projecció internacional. És l'única orquestra resident del Cicle Ibermúsica a Madrid, i actua habitualment a Saragossa, Bilbao, Barcelona, Lleida, Canàries o València. En un futur pròxim té projectes a Alemanya, Àustria, Suïssa, els Països Baixos, Itàlia, Polònia, Txèquia, França, Luxemburg, Croàcia o Eslovènia.

DMITRY MASLEEV, PIANO

El triomfant guanyador del Concurs Internacional Txaikovski (2015), Dmitry Masleev, va obtenir el primer premi i el reconeixement internacional amb l'incondicional suport del públic, el jurat i els mitjans. En les seves dues primeres temporades de gira va presentar notoris debuts, que van motivar una creixent demanda arreu del món del seu art i van confirmar la seva condició de «futur gran pianista» (*La Croix*) i «brillant virtuós» (*The Financial Times*) amb una «musicalitat de proporcions metafísiques» (*Neue Musikzeitung*). Dmitry Masleev ha començat la seva tercera temporada tornant a Berlín per a una actuació televisada al festival Young Euro Classics, debuts al Concertgebouw d'Amsterdam i a les Blüthner Series de Londres, gires per l'Amèrica del Nord i del Sud i l'estrena mundial del seu primer enregistrament com a solista de Scarlatti, Prokófiev i Xostakóvitx per al llegendari segell rus Melodiya. També apareixerà en el programa de televisió d'ARTE *Stars von Morgen*, conduït per Rolando Villazón.

Alemanya i França han esdevingut destinacions particularment importants per a Dmitry Masleev. Del seu debut a Munic a la Philharmonie am Gasteig han sorgit

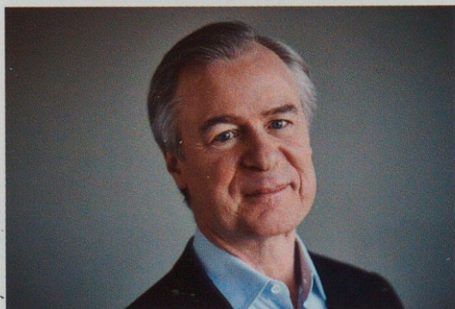
dos nous compromisos: un amb les sonates per a piano de Prokófiev i l'altre amb el *Concert per a piano núm. 1* de Beethoven i l'Orquestra Simfònica de Munic. Les entrades per al debut de l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín amb les *Variacions* sobre un tema de Paganini, de Rakhmàninov gairebé es van exhaurir. L'aparició a la Filharmònica de París li va aplanar el camí per a un recital en solitari a la Fondation Louis Vuitton i per a una gira per l'Àsia amb l'Orquestra Filharmònica de Ràdio França sota la direcció de Mikko Franck. La interpretació de Dmitry Masleev s'ha pogut admirar als festivals La Roque d'Anthéron, Beauvais, Rheingau, Bad Kissingen, Klavierfestival Ruhr i Mecklenburg Vorpommern. Alguns d'aquests concerts van ser transmesos per Medici TV i el públic de Dmitry Masleev va augmentar exponencialment. «L'exhibició de virtuosisme va ser compensada per una màgica tendresa. El pianista va oferir una barreja de virtuosisme, discreta brillantor, imaginació fascinant i un so bellament mesclat», va escriure la *Mitteleuropäische* sobre una actuació recent. La Simfònica de Bamberg i l'Orquestra SWR de Stuttgart són algunes de les orquestres amb les quals Dmitry Masleev ha col·laborat aquesta temporada. També ha realitzat una residència artística al Festival de Bodensee amb actuacions en solitari, de cambra i orquestrals, i una gira pels Estats Units amb l'Orquestra Simfònica Estatal de Moscou. L'Amèrica del Nord es va enamorar de Dmitry Masleev quan va debutar a la Carnegie Hall a l'auditori Isaac Stern el gener de 2017 i va repetir el mateix programa a la Koerner Hall de Toronto el març. «Un descobriment i un pianista brillant» és com Boris Berezovsky descriu Dmitry Masleev. Tots dos músics

ja han ofert dos recitals a duo a Moscou i en planegen uns quants més.

Dmitry Masleev va néixer a Ulan-Ude (una ciutat siberiana entre el llac Baikal i la frontera mongola). Va estudiar al Conservatori de Moscou amb el professor Mikhaïl Petukhov i a l'Acadèmia Internacional de Piano Llac de Como.

Facebook: fb.com/dmitrymasleev

Website: www.dmitry-masleev.com

Jay Fram

DAVID ROBERTSON, DIRECTOR

Director, artista, pensador i visionari musical nord-americà, actua en els escenaris més prestigiosos del món operístic i de la música clàssica i contemporània. Promou les obres dels compositors contemporanis amb una programació enginyosa i és un hàbil comunicador.

Després d'una gira europea amb la Sydney Symphony la tardor de 2018, va començar la temporada 2018-2019 com a director titular d'aquesta orquestra. Ha tornat a dirigir la Royal Concertgebouw Orchestra (RCO), la BBC Symphony, l'Orquestra Simfònica de la Bayerischen Rundfunks (BRSO) i la Filharmònica Txeca. Continua la seva fructífera col·laboració amb la Filharmònica de Nova York i estarà al capdavant de les simfòniques de To-

ronto, Montreal, Cincinnati i Dallas, així com de la Juilliard Orchestra, de la qual és director d'Estudis de Direcció i professor convidat distingit.

Durant els tretze anys al capdavant de la St. Louis Symphony, va arribar a consolidar l'alt nivell artístic de la formació. Les seves fructíferes relacions amb artistes s'evidencien, entre d'altres, en la col·laboració amb el compositor John Adams, l'obra del qual, *City Noir* (Nonesuch), va guanyar un Grammy el 2014.

Ha col·laborat amb l'Orchestre National de Lyon i, amb el suport de Pierre Boulez, l'Ensemble InterContemporain; ha estat director convidat principal de la BBC Symphony; ha participat com a *Perspectives Artist* al Carnegie Hall, on ha dirigit nombroses orquestres, com ara The Met Orchestra, Lucerne Festival i St. Louis Symphony. Actua regularment a Europa i en importants festivals amb la RCO, la Filharmònica Txeca i la BRSO.

El 2018 va tornar a la Met Opera per dirigir l'estrena de la nova producció de McDermott de *Così fan tutte*. Des del seu debut, el 1996, amb *El cas Makropoulos*, ha dirigit molts projectes d'aquesta companyia, com ara l'estrena de *The Death of Klinghoffer* (Adams), el 2014, i *Jenůfa* (Janáček), el 2016, entre d'altres. És un convidat freqüent dels teatres més prestigiosos d'òpera, com La Scala, el Théâtre du Châtelet, el de San Francisco i el de Santa Fe.

Ha rebut nombrosos premis i distincions, com la de Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres de França el 2010. Es dedica amb gran interès a donar suport a joves músics i ha treballat amb estudiants en diversos festivals, com els d'Aspen, Tanglewood i Lucerna.

COMENTARI DE LES OBRES

Ad limine caelum

Núria Giménez-Comas

Ad limine caelum, que traduït al català seria 'Vers el llindar del cel', és una obra que conté imatges fugisseres d'algun moviment de la *Missa en Si menor* de J. S. Bach. Passatges de *l'Et Incarnatus Est*, *Crucifixus* i ritmes extrets de l'*Agnus Dei* són la base inspiradora de la idea que bastirà la peça. Reorquestrant alguns fragments, de vegades amb l'ajuda d'un programa d'orquestració, altres vegades a partir de l'harmonia i treballant sobre els harmònics, aquestes imatges fugisseres aniran teixint una textura amb diferents plans i relleus. Estarà sostinguda d'una pulsació com inerta o interior, que poc a poc anirà agafant protagonisme fins a convertir-se en element principal, així com els motius melòdics. Aquests construïran una part cada vegada més densa, com una espècie de *stretto* o d'acumulació que culminarà la secció. Com articulació forta, uns acords densos, una espècie d'acords-resum, conduiran cap a la part final en la qual una imatge de *l'Et incarnatus* s'anirà com evaporant cap als aguts.

Concert per a piano núm. 1 de Txaikovski

Cosme Marina

Dir que som davant d'una de les obres més populars de Piotr Illitx Txaikovski (1840-1893) no és dir gran cosa perquè el rus és un dels compositors que han mantingut el seu llegat en el pedestal del gust popular. En Txaikovski vida i obra es fo-

nen de forma absoluta i en bona part de les seves creacions podem rescatar traços vitals, estats d'ànim i totes les obsessions d'un dels grans noms de la història de la música i, fins i tot en obres com la que ens ocupa, es rastreja un cert aire melancòlic que apareix en els passatges de major expansió i vigor expressiu.

Curiosament, tres elements enllacen les dues obres previstes per a aquesta vetllada. El primer és el pes específic del mestre i pianista Hans von Bülow en totes dues. En la que ens ocupa, com a intèrpret — sota la direcció de Johnson Lang —, i en la simfonia, com a director. El segon és que tant el *Concert número 1 en si bemoll major, op. 23* de Txaikovski com la *Setena simfonia* de Dvořák comparteixen una estructura formal conservadora, convencional, i les innovacions arriben per altres camins. El tercer, que tots dos compositors, sense deixar de banda postulats més locals, tenen la capacitat d'entroncar les seves obres amb el nucli mateix del repertori internacional.

Boston, 1875. Aquest és el lloc i la data de l'estrena d'un concert que, juntament amb Von Bülow, acabaria popularitzant Nikolai Rubinstein mercès al gran altaveu que va suposar el cicle de concerts russos de l'Exposició Universal de París de 1878. Quan estrena el concert, Txaikovski ja és un autor consolidat, amb les idees clares, sobretot a l'hora d'afrontar un concert per a piano, instrument que ell dominava encara que no fes carrera com a intèrpret. Tanmateix, els seus dubtes davant l'estrena el van dur, precisament, a consultar sobre l'obra els seus amics Nikolai Rubinstein i Nikolai Hubert, dues persones de confiança. La nit de Cap d'Any de 1874 va tocar el concert per a Rubinstein i la reacció d'aquest va ser àrada, amb crítiques molt

agressives que van impulsar Txaikovski a abandonar la sala i Rubinstein a seguir-lo i pressionar-lo per tal que refés l'obra. El compositor tenia les idees molt clares i va respondre rotund: «No en canviaré ni una sola nota i el publicaré tal com està». L'escena, al Conservatori de Moscou, la va reproduir indignat el mateix Txaikovski en una carta al seva mecenes Nadezhda von Meck. Hi ha passatges tremends que contextualitzen la violència amb què es va produir aquesta primera audició privada i que van molestar un compositor jove però ja amb ofici: «Jo no volia de cap manera opinions referents a l'aspecte artístic. Necessitava observacions sobre la tècnica pianística». Els impropis de Rubinstein, davant el silenci perplex de Hubert, van ser terribles: «El concert no val res i és impossible d'interpretar; té passatges tan fragmentats, tan barroers, tan mal escrits que és impossible arranjar-los; l'obra en sí és dolenta, vulgar; en alguns llocs has copiat d'altres compositors; només hi ha dues o tres pàgines que val la pena de preservar; la resta s'ha de rebutjar o reescriure completament». Així relata el mateix Txaikovski que va buidar el pap el seu amic. Però al cap de poc temps el pianista «va rumiar» l'obra a fons i va acabar sent un dels primers i màxims defensors d'un concert que és una de les grans icones de la literatura pianística de la segona meitat del segle XIX.

L'èxit de l'estrena a Boston va ser apoteòsic i Von Bülow va haver de repetir l'últim moviment davant les aclamacions del públic. Som davant d'un concert una mica asimètric. El primer moviment dura més que els dos restants junts. L'*Allegro non troppo e molto maestoso* arrenca amb una brillant i llarga introducció amb les trompes com a protagonistes i amb la corda i el

piano, sempre virtuós, que es llança a una vigorosa *cadenza* que enllaça amb els temes que articulen el cor del moviment: un d'ells pres del folklore d'Ucraïna i que s'alterna amb un altre de més dolencós protagonitzat per les fustes, i un tercer més líric que prenen les cordes. Hi ha matisos molt bells en la confrontació i integració piano-orquestra.

El segon moviment, *Andantino semplice*, apaivaga el furor de l'inicial, serveix d'equilibri en el seu contrast. La seva textura és més lleugera i permet al solista desenvolupar una veta més poètica i suggeridora. L'*Allegro con fuoco* final també recorre en els primers compassos al folklore ucraïnès per desenvolupar una escena gairebé coreogràfica en què el pianista pot desplegar el seu virtuosisme sense treva fins a la conclusió amb un solemne caràcter triomfal.

Simfonia núm. 7 de Dvořák

Cosme Marina

En la fèrtil història de la simfonia del Vell Continent, compositors com Antónín Dvořák (1841-1904) ocupen un lloc privilegiat, inserits en la gran tradició centreeuropea, i molt significatiu des de diferents punts de vista, entre ells la seva presència com un dels elements essencials del nacionalisme musical txec, sense deixar de banda, per això, aquest fil conductor que, des de Beethoven, es teixeix en el nucli dur musical de l'àmbit germànic i les seves importants ramificacions. De fet, en Dvořák hi ha molt de Beethoven, paper especialment reforçat per la seva vinculació amb Johannes Brahms.

Entre les nou simfonies de Dvořák, potser una de les cabdals és la *Simfonia número 7 en re menor*, d'enorme riquesa temàti-

ca i d'atmosfera densa i arestes tràgiques. Quan el compositor va escriure aquesta obra ja era un autor reconegut internacionalment. La seva música té presència rellevant en diversos països i especialment en els grans centres neuràlgics culturals europeus. Londres, en aquest sentit, era una ciutat perfecta per estrenar-hi una obra. Des del període barroc va tenir l'astúcia per atreure a la seva vida musical grans compositors forans, i Dvořák no en va ser una excepció. La seva primera visita va servir perquè fos nomenat membre d'honor, el 1884, de la Royal Philharmonic Society, en un viatge en què va dirigir la seva *Sisena simfonia* i, alhora, va rebre un encàrrec d'obra nova, la que acabaria sent la *Setena simfonia*, que va estrenar l'any següent a la St James's Hall, sala de gloriosa història, especialment en aquest període en què era la seu estable de l'entitat concertística. La seva relació amb el món musical londinenc es va fer més estreta i, de fet, va continuar en successives visites a la capital britànica.

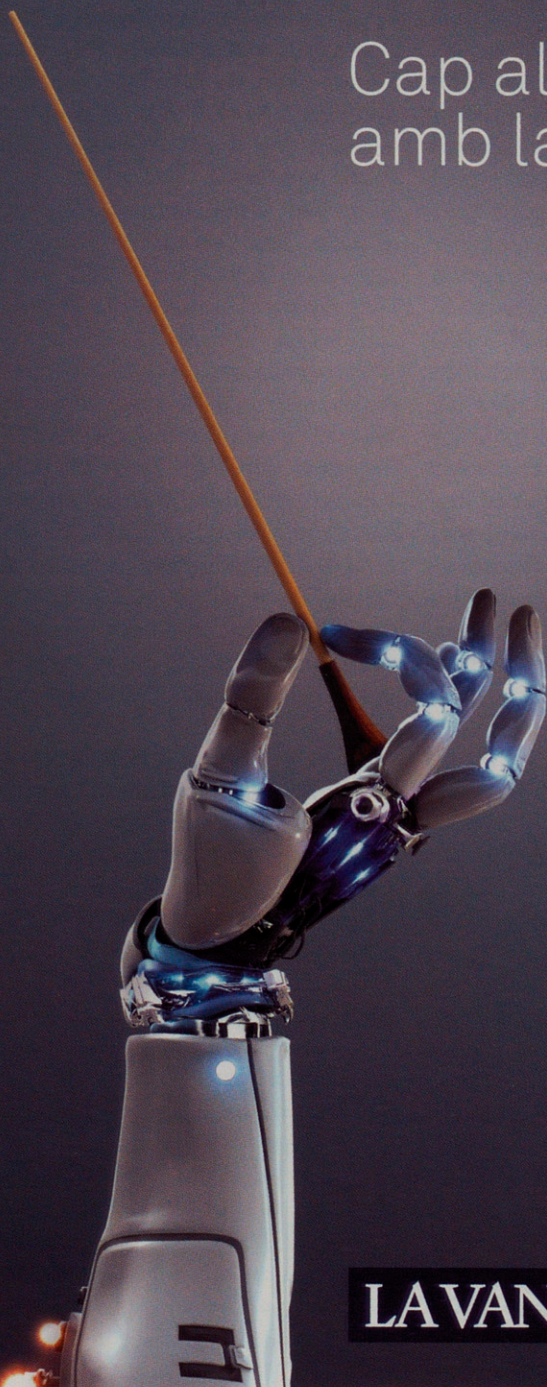
L'obra va tenir una dedicatòria especial per part del compositor al director Hans von Bülow, que més tard en va ser un dels principals defensors. Escrita en quatre mesos i estructurada en quatre moviments, no busca una innovació formal i encara menys trencar les convencions del gènere. La seva grandesa arriba per altres aspectes, entre ells la sorprenent inspiració melòdica, i aporta al catàleg de Dvořák una maduresa i una profunditat que, des de la primera audició, la van dur de ple al cor del repertori amb la seva atmosfera densa, fins i tot amb acerats rivets tràgics potser marcats per un període difícil en la vida del compositor.

El tema inicial de l'*Allegro maestoso*, a càrrec de la corda greu, obre l'obra amb tons

ombrívols i sever; ahora, s'hi va afegint tota l'orquestra en una fuga que emfatitza la força dramàtica del passatge que enllaça amb un segon tema més assossegat que serveix per alliberar la tensió i conté evidents ressonàncies brahmsianes. Un desenvolupament pletòric de contrastos arriba a un clímax tempestuós que reprèn en la conclusió el caràcter obscur dels primers compassos.

Una de les pàgines emblemàtiques del simfonisme de Dvořák la trobem en el segon moviment, *Poco adagio*. Aquí, a l'empremta de Brahms cal sumar-hi la de Wagner en una successió temàtica molt inspirada i que porta a una sensació de quietud i pau infinita en la qual a poc a poc la música es va apagant. L'*Scherzo-vivace* es refugia en temes ja de caràcter bohemi amb un entrellaçament d'idees melòdiques que menen a un trio de nervi incessant amb aire de dansa tumultuosa en la conclusió. La simfonia culmina amb un *Allegro* d'aire dramàtic que desenvolupa dos temes que generen tensió i ens va conduint, a través de successives descàrregues sonores, a una conclusió èpica, majestuosa, de vivacitat quasi triomfal.

Cap al futur
amb la música.

LA VANGUARDIA

JO AQUI TRIO MÚSICA.

**AQUI
AMB
JOSEP
CUNÍ**

Et convidem a escoltar cada dia
Aquí, amb Josep Cuní. Un programa
on la música clàssica sona amb
la força que es mereix.

*De dilluns a
divendres de 7 a 12 h*

🐦 | 📘 | 📷 @AquiCuni

SER2
CATALUNYA

^(p) Barcelona 103.5 fm

App SER CATALUNYA

Cat **M**úsica

Emociona't
amb Catalunya Música

catmusica.cat

amb la col·laboració

 Obra Social "la Caixa"

CICLE BCN CLÀSSICS 2018-2019

Organitzen:

TRITÓ

IBERMÚSICA

Orquestra
de Cadaqués

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Col·laboren:

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ

LA VANGUARDIA

Mitjans oficials:

Cat música

Troba'ns a:

Enamorats, 35
08013 Barcelona
www.bcnclassics.cat
contacte@bcnclassics.cat
93 342 61 75

bcnclassics

@bcnclassics

@bcnclassics

bcnclassics

GAUDIM LA MÚSICA EN SILENCI

Desconnecta el telèfon mòbil i les alarmes

Amorteix els estossecs amb un mocador

Evita el soroll de l'embolcall dels caramels

Moltes gràcies!

BCN
CLÀSSICS
18/19

**AL PALAU
DE LA MÚSICA
CATALANA**

**PROPER
CONCERTS**

**CONCIERTO DE ARANJUEZ
JUAN M. CAÑIZARES
GIANANDREA NOSEDA
i L'ORQUESTRA DE CADAQUÉS**

11 D' ABRIL

**CONCERT PER A VIOLÍ
DE TXAIKOVSKI
ELLINOR D'MELON
JAIME MARTÍN
i L'ORQUESTRA DE CADAQUÉS**

6 DE MAIG

**NOVA TEMPORADA 19/20 ! ENTRADES i ABONAMENTS:
www.bcnclassics.cat / 93 342 61 75**